

ע"פ 60678/03/16 - יצחק דדון נגד מ.י. לשכת תביעות גליל - משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 60678-03-16 דדון נ' מ.י. לשכת תביעות גליל - משטרת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת עדי חן-ברק
מערערים יצחק דדון
נגד משיבים מ.י. לשכת תביעות גליל - משטרת ישראל

החלטה

לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתשובה, דין הבקשה להידחות.

1. נקודת המוצא בנושא זה הינה כי:

"...על בעל דין לקיים את המועדים הקבועים בדין. כלל זה מושתת על עקרון סופיות הדיון והצורך בהצבת גבול להתמשכות ההליכים; הציפייה של הצד שכנגד שלא להיות מוטred לאורך זמן רב בנוגע לפסק-דין בו זכה; האינטרס של בעלי הדין ושל הציבור בכללותו לחיזוק היציבות, היעילות והוודאות המשפטית; וכן השאיפה להימנע מקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור או בבקשת רשות ערעור שהוגשו באיחור". בש"א 5636/06 נשר נ' גפן (23.8.06).

2. כאמור בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200 לחסד"פ. כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור.

יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן ארכה בהליך פלילי ייעשה כדבר שבשגרה שהרי זהו היוצא מן הכלל ולכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11/8/09)).

3. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויי הלכאוריים, כאשר אין מדובר

ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות.

4. בנסיבות המקרה שבפנינו, לא הצביע המבקש על כל טעם ממשי ודי בכך להביא לדחיית בקשתו.

מדובר בפסק דין שניתן ביום 21/7/10, לפני קרוב ל- 6 שנים (!).

פסק הדין נתן תוקף להסדר טיעון אליו הגיעו המבקש והמשיבה, כאשר המבקש מיוצג על ידי עורך דין, וכאשר המבקש נוכח בדיון ונותן הסכמתו להסדר הטיעון.

5. טענתו היחידה של המבקש הינה כי עורך דינו התרשל במתן ההסכמה לעסקת הטיעון ובהסבר שנתן לו (טענה שכלל לא נתמכה בתצהיר עו"ד), ואולם ממילא לא הובא כל נימוק הנוגע לסיבה באיחור בהגשת הערעור.

כן יצוין כי גם לו אכן טעה המבקש או הוטעה ע"י בא כוחו הרי, שאין מדובר בטעות שלא הייתה בשליטתו, וכאמור כאשר עסקינן בטעות שמקורה ברשלנות או בשיקול דעת מצד המבקש או בא כוחו תהא הנטייה להעדיף את אינטרס סופיות הדיון והוודאות המשפטית בפרט כאשר מדובר בפסק דין שניתן לפני כ-6 שנים.

6. בשים לב לכל האמור לעיל - הבקשה נידחת.

יחד עם האמור לעיל ונוכח התוצאה הקשה של שלילת רישיון נהיגה לצמיתות לנאשם **צעיר** כ"כ (בשים לב למהות העבירות בהן הודה והורשע), רשאי המבקש לשקול נקיטת צעדים אחרים מתאימים (כגון פניה לבית המשפט שנתן את גזר הדין ואישר את הסדר הטיעון או פניה לנשיא בבקשת חנינה).

ניתנה היום, ח' ניסן תשע"ו, 16 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.